

BUTLLETÍ

D'ESQUERRA REPUBLICANA DE CATALUNYA
(FEDERACIÓ DE BARCELONA-CIUTAT)

RAMBLA DE
CATALUNYA, 26

TELÈFONS
13112 - 13113 - 13114

Any 1

Barcelona 1 de Febrer del 1937

nº 23

LA UNITAT SINDICAL

Quan els homes responsables de les organitzacions anti-feixistes moderades afirmaven que la primera i única preocupació havia d'ésser guanyar la guerra, sorgien els capdavaners de les organitzacions més extremistes tot oposant a aquella afirmació la necessitat d'empenyer alhora la Revolució.

La raó hauria aconsellat de seguir la orientació primera; la realitat imposava l'altra.

Qui hauria estat capaç d'aturar la torrentada de deficiències mal continguts, ni l'allau que havia de desencadenar-se tantost s'obris l'espita dels gassos acumulats en tants d'anys de llibertats ofegades ?.

Un cop fetes saltar les comportes que retenien tantes ànsies insatisfetes, per força havíem de patir la dolor dels excessos.

Tota la nostra tasca ha anat encaminada a posar marges a la corrent amb la il·lusió de canalitzar-la. Sembla talment com si hi hagués qui s'entreté en esbullar els marges.

S'en sortirà, quin dubte hi cap. Però cal crear primer una veritable consciència. Cal demostrar la necessitat de l'encarrilament.

Ja és hora, tanmateix, d'anar a esclarir postures i d'assenyalar equivocacions.

Si entenem primer que calia preocupar-se exclusivament de guanyar la guerra i la realitat creada pels impacients ens ha hagut de fer acceptar de començar les renovacions que una Revolució imposa, nosaltres, que si marcavem aquella actitud era per a evitar els mals i defectes de les precipitacions, ara que les precipitacions s'han produït, tenim la obligació de senyalar aquells defectes i aquells mals que, si persistissin, farien fracassar les conquestes que pensem atenyar; i, allò que és pitjor, el desencís que causaria al Poble l'haver-lo defraudat, les faria llunyanes, molt llunyanes.

S'ha parlat d'una nova economia. Hem d'afirmar que l'actual sistema de colectivitzacions no la crea. La transformació s'ha operat dins el si de cada casa, diríem de cada empresa. Podríem assegurar que, simplement, les indústries han ampliat les seves empreses, les quals, en lloc de formar-les quatre senyors, ara les formen els obrers de cada casa.

Però l'economia és la mateixa. Si hem de colectivitzar

(continua a la darrera plana)

1 Febrer 1937

COL·LABORACIÓ
ESPONTÀNIA

Esquerra Republicana i l'ordre revolucionari.

En aquests moments de prova, no podem menys que celebrar la reafirmació vigorosa de la personalitat d'Esquerra Republicana. La nostra Organització sempre ha estat sentida per la majoria del Poble Català, com a cosa pròpia, i si en certs moments semblava que les masses es desentenien de nosaltres, ha estat pel descuit que en els moments més àlgids l'han deixat molts dels homes representatius del Partit. Tot amb tot, tenim d'esmentar vàries i valuoses excepcions d'homes d'Esquerra Republicana, els quals ens han mostrat, amb un esperit de lluita i amb una abnegació d'igna de la causa que defensem; i sobre tot que senten i viuen una cosa que ha d'ésser substancial amb el nostre Partit: "el sentiment revolucionari". Han portat la veu d'Esquerra Republicana i les seves aspiracions als llocs de responsabilitat i direcció del moviment actual, del Govern estant uns; al Comitè de Milícies altres i amb una activitat continuada sense defallences aquesta Federació Comarcal de Barcelona-Ciutat (Columna Macià-Companys, Emissora E.R.C.1, míting de Belles Arts, etc, etc,) i per l'abnegació de tots aquests homes, per desgràcia molts menys dels que haurien d'ésser, Esquerra Republicana encara compta a primera línia en la lluita Anti-feixista.

Esquerra Republicana no pot fer el trist paper d'espectador a la reorganització revolucionària; sinó que ha d'estar a la avantguarda realitzant, impulsant i encarrilant amb estabilitat i solidesa la Nova Era de la Llibertat Humana.

Esquerra Republicana és un Partit jove i avançat, i no pot mai passar pel pensament dels que la varen fundar ahir, com dels que la sostenen avui, ni per un moment, de frenar les ànsies emancipadores del nostre Poble; si, encarrilar-les sense precipitacions, per a que després, el fracàs, no desprestigi la revolució, la qual tots estem obligats a prestigiar i defensar; però no per això tenim de fer, ni molt menys, una obra que pugui semblar ni de lluny ni de prop contra-revolucionària. Per la victòria, pel prestigi interior i exterior, companys, fem-nos dignes de la Revolució.

Esteve FARRIOL

• • • • •
• • •
• •

INFORMACIÓ DEL
PARTIT

La reunió d'aquest
vespre.

El Comitè Executiu de la Federació de Barcelona-Ciutat, celebrarà reunió aquesta nit a les deu, en el lloc acostumat, o sigui en la Caserna d'Esquerra Republicana de Catalunya, Rambla de Catalunya, 26.

Casal Nacionalista
Obrer "ESPARTACUS".

Les Joventuts d'Esquerra Republicana "Estat Català" d'aquest Casal, han organitzat pel proper dissabte, dia 6, un acte d'afirmació dels nostres ideals esquerrans, en el qual hi parlaran destacades personalitats del Partit.

El diumenge, dia 7, a les quatre de la tarda i en el mateix Casal, es representarà una comèdia, per l'elenc d'aficionats "Espartacus", finalitzant per un lluit ball.

Les entrades poden sol·licitar-se cada nit de 7 a 9, a Aribau, 74.

Els Casal Del Districte sisè al poble de Barcelona.

Les Entitats d'Esquerra Republicana, radicades en el Districte sisè de la nostra ciutat, han constituït una comissió per tal d'ajuntar tots els esforços per a procurar l'ajut a les víctimes del feixisme.

Entre altres, la finalitat que persegueix, és l'organització d'una tombola, en un lloc centric de la nostra ciutat. Els donatius de tota mena s'admeten als següents domicilis:

Ateneu Obrer d'Esq. Rep. de C. - Provença, 156
Casal Nacionalista Obrer Espartacus - Aribau, 74
Casal d'Esq. Rep. de Catalunya - Plaça Universitat, 2

Hi han diversos festivals en preparació, els quals es faran una vegada enlestida l'esmentada tombola.

Enterrament de Carles Capdevila i Recasens de "LA PUBLICITAT"

Ahir al matí a les onze, tingué lloc l'enterrament del que fou Director de la "PUBLICITAT", Carles Capdevila i Recasens. L'enterrament sortí del domicili del finat, d'on es dirigí a la Redacció de l'esmentat diari, lloc on s'acomiadà el dol.

El seguici es veié molt concorregut, figurant-hi representacions oficials del periodisme, de la literatura, del teatre, de les arts, junt amb les representacions polítiques integrades pels companys Peyroc, Ragassol i Manuel Andreu

1 Febrer 1937

del Comitè Central d'Acció Catalana; així com representacions
foranes de la mateixa; Sauret; Soler i Pla d'Esquerra Repu-
blicana de Catalunya; Casal d'Esquerra Francesc Macià; Dome-
nech Latorre de Patria Nova i l'Intransigent, amb la seva
senyera; Unió Catalanista, Joventut La Falç, i altres Casals
adherits a Esquerra, i una representació del nostre BUTLLETÍ.

(ve de la primera plana)

ha d'ésser per rams; car s'ha d'amular la llibertat de compra,
venta i fixació de preus que desemboca a les competències,
que aixeca indústries i n'arruina d'altres; tara la més
grossa del règim capitalista:

Colectivització total i una sola direcció. Així crearem
una economia nova; una veritable economia:

Però en aquests moments no es pot fer perquè hi ha una
nosa que no ho possibilita: Es l'existència de sindicals di-
verses: Si s'anés a la colectivització integral ara; es des-
plaçarien corregides i augmentades les lluites que hi han
en cada taller i en cada fàbrica:

Es necessària la unitat sindical: Unicament quan aquesta
unitat sigui un fet; serà possible establir sobre ròdes una
nova economia:

A les sindicals hi son els militants de tots els partits;
però, perquè no dir-ho?; -pot ésser que no lligui pas massa
amb una llealtat masses vegades retreta- les dues sindicals
son controlades; contra allò que els seus Estatuts disposen;
per dues agrupacions polítiques: Concretament: La U.G.T. pel
Partit Socialista i la C.N.T. per la F.A.I.

Desgraciadament és així; i mentre subsisteixi aquest fet
s'esmerçaran el major nombre d'energies a l'encalç de l'homo-
genèitat que cada agrupació política preté: No serà possible
la unitat sindical; les baralles seran freqüents i la Revo-
lució, si marxa, ho farà tan a poc a poc, que equivaldrà a
una suma extraordinària de sacrificis les més de les vegades
estèrils:

Ésser veritablement lleial imposa no immiscuir-se políti-
cament dins les sindicals. Es així com arribarà la unitat.
I la unitat sindical possibilitarà totes les altres coses.